

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dožele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrdesetopne pete vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Javna zemljiščna knjiga na Slovenskem.

(Priporočilo slovenskim poslancem.)

Dunajski list patetično piše: z nami, Nemci, vlada ne bode tako ravnala, kot s Slovenci! Začuden sem se vprašal, smo li mi Slovenci parijska mej avstrijskimi narodi, tako, da sme z nami pometati vsako ministerstvo, ter nas ignorirati vsak nadsodnijski prezident!

Pred nekoliko meseci je bila pri neke slovenske sodnji vložena prošnja za plačilni ukaz. Bila je pisana v slovenskem, domačem jeziku, a rešila se je z nemškim odlokom. Prošnjak se je pritožil v Gradec, pritožil na Dunaj; pa odločilo se je v Gradcu in na Dunaji, da Slovincu nij pravice, da bi na slovenske svoje vloge terjati smel slovenske odloke. Sedaj pa si naj mislim, koliko hrupa bi nastalo, če bi se kje na Slovenskem nemška vloga rešila s slovenskim odlokom! Resolucije bi se kovale, partajtagi se sklicevali, in po vseh listih se kričalo, da se Nemštvo mej nami zatira! Da pa mora Slovenec nemške odloke požirati, to se tem Nemcem dozdeva naravno, ker z Nemci se nikdar tako ravnati ne sme, kot s Slovenci.

Javna zemljiščna knjiga je pri nas po vsem nemška, če tudi nikjer nij zakona, ki bi slovenska vknjiženja prepovedaval. Od loške okrajne sodnije na pr. ne dobiš v zemljknižnih zadevah slovenskega odloka, če molodovaš zanj na golih kolenih! In ko je sodnija ljubljanska slovenski odlok odposlala, da bi se v loškej zemljiščneji knjigi vknjižil, odbili so gospodje v Loki ta odlok, češ, loška zemljiščna knjiga je nemška, in s slovenskim od-

lokom početi kaj ne vemo! Naj se to Nemcu zgodi! Ministerstvo bilo bi v nevarnosti, in minister pravosodja bi bičan bil, tako, da bi moral krvavo potiti se!

Pri nas pa je to vse naravno, „ker z Nemci se ne sme nikdar tako počenjati, kot s Slovenci!“

In vendar imamo grofe, imamo kneze in barone in prihodnje ministre mej svojimi poslanci, imamo poslance, ki slavnej vladi ne rekó nikdar žal besede, in ki zanjo glasujejo, kakor, da bi to moralo biti!

Zadnji čas je, da naši gospodje poslanci slavnemu ministerstvu povedó, da so tu, in ne samo, da so oni tu, ampak, da je tudi slovenski narod še na svetu.

In ali so naše terjatve tako grozne? Ali terjamo svojega ministra? Ali terjamo svojo ustavo, ali Bog vé kaj srđitega še? Nič tacega ne. Pač pa terjamo, da se slovenskemu jeziku v javnem življenji določi prostor, ki ga pri svojem razvitju brez vsake težave lahko zasede.

Tu pa svojim gospodom poslancem pred vsem javno zemljiščno knjigo toplo na srce pokladamo.

Zemljiščna knjiga je važen faktor ne samo v pravnem temuč tudi v ljudskem življenji. Ona je steber javnega kredita in njen glavni princip je ta, da je kolikor največ mogoče javna in vsakemu odprta. In uže zavoljo tega principa, zavoljo občne javnosti, ki je zemljiščna knjiga uživati mora, ako naj doseže svoje namene, bi človek menil, da so slovenske vknjižbe uže same ob sebi dovoljene. Ker to je pač jasno in sicer tudi tistemu, ki nij jurist, da je mej Slovenci le tedaj zemljiščna knjiga javna, če je pisana v slovenskem jeziku.

Pri nas pa pride kmet v zemljiščno knjigo; tam se mu vržejo pred obraz tisti „hauptbuh“ in potem naj bere, če je v stanu!

In to naj je javnost, to naj je tisti „publicitäts-princip“, ki so ga nam na univerzi s takim navdušenjem v glavo vtepalivali! Konec besedij je ta, da zakon za zemljiščno knjigo, uže sam ob sebi dovoljuje slovenske vknjižbe, ker se ravno s takimi vknjižbami princip javnosti ne le samo pospešuje, temuč naravnost tudi še le vpeljuje. Brez slovenskih vknjižb nij tudi principa javnosti! In če je za Slovensko storjen sklep, da slovenske vknjižbe v javnej knjigi dovoljene nijso, tako je s tem sklepom zakon za javno knjigo ad absurdum dejan!

In ali na Češkem in na Moravskem, in po laških pokrajinah ne veljá ravno isti zakon! Ali ima javne knjige zakon dva obraza, kakor Janus nekdanj! Čehom in Lahom se prijazno smeja, nam pa kaže kisló svoje lice! Ali so to pravne razmere, in ali je to pravično, če jeden in isti zakon svoje dobrote z dvojnima korcema meri! Vsaj zakon nij zaljubljena ženska, ki z jednim koketno se spogleduje, drugzega pa zaničuje! Kam pridemo, če se zakoni tako na dve strani koljejo!

Pravica je vsem jedna in ista, pred njo veljá Slovenec ravno toliko, kot Nемец!

Prva naloga našim gospodom poslancem je torej ta, da pri slavnem ministerstvu z vsem svojim uplivom pritiskajo na to, da se vpelje za slovenske pokrajine ista določba, ki na Češkem in Moravskem dovoljuje in ukazuje češke vknjižbe v zemljiščnih knjigah.

Mi Slovenci vendar ne bodemo vedno zadaj pri vratih tičali ter prežali, kedaj da bodo drugi pri mizi sedeči izpraznili sklede,

Listek.

Tri dni v Vrazovem zavičaju.

(Spisal Vatroslav Holz.)

II.

(Dajje.)

Tu je bilo vse živo. Na vseh straneh so se delale priprave za slovesni jutranji dan. Možje, pod vodstvom neumornega g. Kukovca, stavili so velikanski šator, gradili so navlašč za to svečanost orjaško peč in prostrano ognjišče; krčmar Vavpotič je razkladal svojo posodo in omizje in množica brdkih deklet, sedeča v senci košatih jablan, spletala je vence, s katerimi so krasile hišo, šator in in slavolok. Bilo je veselje, gledati te vrle ljudi, s koliko navdušenostjo in radostjo so izvrševali svoje vloge; vsem se je brala na obrazih želja, pripraviti vreden in dostojen sprejem Vrazovim čestilcem.

Po kosilu predlagam g. dr. Markoviču pohoditi z mano „žerovinsko dobrovo“ kar ga je vrlo razveselilo.

Žerovinska dobrova je prostran gozd, četrt ure na severnej strani od Vrazove hiše. Kos tega gozda je svojina Vrazova. Gozd, obsegajoč večjidel hrastje, razen tega bukve in topole, je na severno stran hriba ležeč in v dolini teče žerovinski potok. Bujna preproga mahú je prostrta po tleh, žolne, vuge in razne druge tice žvrgolé po visokih, košatovejnih drevesih. V tem mirnem gozdnem zatišji se je bavil Vraz o spomladnih in poletnih dnéh, čitajoč in piskajoč na priljubljeno piščalko, katero je vedno soboj nosil.

Prehodila sva ves gozd, molčé in slastnim spominom udana, postajala pri tem ali onem drevesu, kjer je kak primeren prostor, ugibaje, da-li nij baš tu slavni pevec čital

„Oméra za dne

Ili Vile slušao do hore zapadne.“

Natrgavši velik šopek gozdnih cvetlic, s katerimi so drugi dan belo oblečene deklice obdarile goste, vrnila sva se na Vrazov dom in prišedša do slavnostnega šatora, zavzeta obstojiva: zbralo se je tu v časi najine odsočnosti iz okolice kakih trideset deklic, ki so venčale stebrovje in vhode šatora in zraven prepevale miloglasne pesni. Tu se je slavni hrvatski pesnik prepričal, kako milo in krasno pojo Slovenke, o katerih pravi Vraz:

„Čitav dan Slovenka pèsme bi mi pèla,
A ja bi jih volio nego spèv angjèlâ...
Tko nij slušao njeni' pèsamah ljubezni,
Nij ljubavi čutio razblude, boljezni.“

G. Marković se nij mogel dosti načuditi temu sladkemu petju. Ves vznešen jim je ploskal in jih prosil, da nadaljujejo. In dekleta nijso pele samo navadnih narodnih pesnij, nego vse naše umetno zložene napeve so proizvajale pravilno in lepo. Posebno se tu odlikuje Vrazova najmlajša nečakinja Barika

da bi potem mi zadnje dvomljive ostanke dobili iz njih. Naš veličastni vladar je izgovoril besede, da hoče pravičen biti vsem svojim naročom. Zatorej se bode pač še dobil stol, če tudi samo lesen in ne mehko oblazinjen, na katerega se vsede Slovenec, da se nasiti pri občnej mizi. Da se to doseže, mora biti skrb poslancem, ki jih je narod izvolil, da govorijo v njegovem imenu in za njegove interese. Krog ministerskih stolov hoditi in ekselencam poklone napravljati, nij težavno; a k takemu početju so sedanji časi preresni. Ministerstvo Taaffe je moralo uže prej vedeti, da ga slovenski poslanci samo zavoljo kratkočasa podpirali ne bodo. Če kje, tako veljá v politiki princip: do ut des!

Od slovenskih poslancev pa pričakujemo, da stopijo v novo sesijo pod praporjem, na katerem bodo ravno omenjene besede starega Rimljana z debelimi črkami zapisane!

Dr. I. T.

Resolucija konservativno-nemškega shoda v Lincu

se glasi tako-le:

„Nemško-konservativni strankarski shod izreka kot svobodni zbor konservativno mislečih nemških mož v Avstriji svoje prepričanje, da je samo ona politika vsestranski zdrava, katera celokupnost in moč države, a tudi avtonomijo dežel jednako skrbno goji ter pospešuje, ki spoštuje ustavno vladno obliko in ki politično volilno pravico po načelu občne pravice razvija ter razširja, katera državljansko svobodo primerno pospešuje in združuje z redom, ki pospešuje uresničevanje opravičenih želj, katere so velikrat uže izjavili konservativni poslanci v raznih zastopstvih glede poudarka in odgoje mladine v ljudskih šolah, katera dela ravnotežje v državnem gospodarstvu s štedljivostjo in s pravičnim razdeljenjem davkov po merilu davkovske moči in ki z varovanjem pridobilne moči skuša marljivo zboljšati narodno gospodarstvo, posebno pa kmetijstvo in obrt.

„Nemško-konservativni strankarski shod je nadalje prepričan, da se more uspešno uresničevanje take konservativne politike samo od konservativne večine državnega zastopa v zvezi z jednako mislečim ministerstvom in samo potem pričakovati, ako se konservativna stranka ne prenaagli v dosezanji svojih ciljev, nego dela zmerno a dosledno, da ne pospešuje samo interesov posameznih stanov ali delov prebivalstva, nego pospešuje jednako skrbno

interese vsega prebivalstva, da ob popolnem in zvestem gojenji svoje nemške narodnosti spoštuje tudi pravice družih narodnosti in da pridobi veljavo nemške narodnosti po naravnem razvoju in naravnej olik, ne pa s prisilnimi zakoni, zato tudi nasprotuje v zvezi s konservativci drugih avstrijskih narodnostij vsakemu ščuvanju in pritiskanju narodov.

„Nemško-konservativni strankarski shod izjavlja, da stoji konservativna stranka zakonom zvesta na ustavnih tleh, da se priznava h konservativnim načelom, da z zvestostjo do cesarja in države združuje tudi zvestost do vsega prebivalstva ter je tako v najboljšem pomenu besede ljudstvena stranka.

„Nemško-konservativni shod izjavlja, da ne more videti, da bi bili dozdanji čini zdanje vlade nemško narodnost kako žalili ali pretili jej. Ta shod odločno odbija predrznost nemško-liberalne stranke, ki se obnaša, kakor da bi samo ona vse Nemce zastopala, izjavlja nadalje, da so trditve od nemško-liberalnega parteitaga na Dunaji sklenene resolucije, češ, da se je nemškega prebivalstva po vseh krajih Avstrije poprijela neka globoka vznemirjenost, da je parlamentna večina nemštvu, državnej celokupnosti in svobodostnim ustavnim načelom sovražna, in češ, da je končni cilj avtonomistične stranke, ki se krivo nazivlje federalistiška, raztrganje one vezi, ki zdaj veže vse Nemce v Avstriji ter odrekanje države — da je vse to neodgovorno sleparjenje prebivalstva in obrekovanje avtonomistov, posebno nemško-konservativcev, ter se končno ta shod slovesno zavaruje zoper ono izjavo v nemško-liberalnej resoluciji, da more od nemških liberalcev samih prozvani boj motiti in zavirati uspešno gojitev državnih in gospodarskih interesov, posebno pa odložiti obrtska in kmetijska vprašanja, ter izreka nemško-konservativni strankarski shod nadejo, da bodo v teh besedah izraženej, najvišjim ljudstvenim težnjam pogubnej nemško-liberalnej tendenci odločno nasproti stopili konservativni poslanci vseh avstrijskih narodnostij, da bode narodnostni prepir obmolnil in da bodo konservativni poslanci vso svojo moč in ves svoj čas v zvestem izpolnovanji svojih dolžnostij posvetili uspešnej gojitvi državnih in narodno-gospodarskih interesov, posebno pa zboljšanju kmetijstva in obrtnosti in koncem v obrambo in pospešenje domačega dela na korist Avstrije in njenih narodov“.

Te resolucije so bile od 10.000 navzočnih Nemcev enoglasno sprejete.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. novembra.

Grof Taaffe je imel z dopisnikom francoskega „National-a“ razgovor, v katerem je Taaffe dejal: Osobno sem jaz konservativen, ali kot minister Cislejtanije skrbim le za to, da bi se naredila harmonija mej narodnostmi. Jaz hočem vsakej narodnosti odkazati pot, ki jej gre. Nemških liberalcev se ne bojim več. Moja politika je garancija miru; ona lebko pomiri Francosko in Rusijo, a intimna alijanca mej Nemčijo in mej izključivo nemško Avstrijo bila bi evropska nevarnost.

O avstrijskem notranjem položenu piše rusko „Novoe Vreme“: Avstrija ima kot država sestavljena iz raznih narodnostij, poklic, da dokaže dejanski opravičenost novošegne narodnostne ideje s tem, da vsem svojim narodom dá ravnopravnost. Ker je Avstrija sto in sto let zastoj germanizovala, uvideva potrebo, da teoretično prizna pravice posamnih narodov. V dejanji pa je Avstrija le polovičarska. Notranje glavno političko vprašanje stoji tako, da se mora ravnopravnost dejanski izvršiti, ali pa je država vnanjim ter notranjim nevarnostim izpostavljena. Najhujši sovražnik pametne nove avstrijske notranje politike je bila zdaj razpadajoča nemška „ustavoverna“ stranka. Dunajski nemški parteitag pa je dokazal, da ta stranka nema nobeno stran več kaj vpliva, zato naj porabi vlada to priliko in zadovolji avstrijske narode.

Vnanje države.

Ko bi turške obljube sploh imele še kako vrednost, morali bi denes uže slišati, da je **Ulcinj** v črnogorskih rokah. Ali ker Turkom nij nič verjeti, zato se sme tudi dvomiti o istinitosti glasu, da je mej Turki pod Derviš pašo in Albanci prišlo predvčeranjem do krvave bitke.

Iz **Carigrada** se javlja 22. t. m.: Sultan je nemškemu poslaniku grofu Hatzfeldu včeraj naznanil, da je Derviš paša zasedel most črez Mozuro, a denes pa da bode zasedel še Mozurske višine. Zasedenje Ulcinja da je blizu.

Iz **Aten** se telegrafira dné 23. novembra, da je nemški poslanik Radowitz svetoval ministru Komunduros, naj se Grecija ne prenaagli z vojsko. Neki drugi poslaniki so temu pritrdili.

Francoska zbornica poslancev je sprejela z 295 glasov zoper 169 člen 8. zakona o reformovanji sodniškega stanu. Ta člen daje vladi pravico sodnike odstavljati, ki delajo zoper republiko ter veljá ta člen za jedno leto. Vprašanje je, ali bode ta člen odobril tudi senat.

Garibaldi piše v radikalne italijanske novine: „Jaz sem socijalist, a čutim, da svojega cilja ne moremo doseči brez republike. Naravno pa republika ne sme biti končni cilj

in njena sestričina Lizika Magdičeva, ki se je v umetnem petji izurila in vzbuja pri tamošnjem deklištvu veselje do milozvočnih naših pesnij. —

Pozno v noč sva sedela tu v šatori v krogu teh vrlih deklic. Bila je lepa poletna noč, mehka in mila! Po goricah okrog je pevalo tisočero čiričev, teh dobrih vinogradnih duhov, ki naznanjajo čas trgatve! — Na iztoku se je začelo uže svitati, ko nas je objel blagodejni sen in to v onih prostorih, kjer je stala zibelj Stanka Vraza. — —

III.

„Slavna spomen Stanku budi,
Slava liri čija jeka
Dakle bude svieta veka,
Blažit hoče naše grudi.“

„Vrazova kantata.“

Jarni streli možnarjev odmevaje na vse zgodaj od griča do griča so naznanjali slo-

vesni dan Vrazove svečanosti. Ravno so prihajali gostje iz tamošnje okolice, zvedavo ogledovaje z venci opleteno hišo, prostrani šator in vse druge priprave. Dolgo se je uže govorilo o tej svečanosti, in ljudje so bili radovedni, kakšen je nje pomen in smoter; kajti, kakor sem uže rekel, Vrazove zasluge za slovenski rod, premda so ga v njega rojstnem kraju daleko na okrog poznali, na Slovenskem nijso bile znane.

Tem večji učinek je napravilo na vrle njegove rojake to veličansko proslavljenje rojstnega mu doma. In v resnici, — bila je silno krasna in sijajna ta Vrazova svečanost katere se je udeležilo toliko tisoč ljudij! Odlični gostje iz vseh krajev slovanskega juga so počastili posvečeno tvišče pesnikovega detinstva! Kdo bi vedel navesti vsa slavna njih imena! Kdo popisati njih stališče, prikaz in značaj! Tu je stal pod orehom pred hišo

iskreni prijatelj Vrazov, presvitli gosp. Ivan pl. Kukuljević Sackinski, predsednik „Matice Hrvatske“, slavni pesnik in neustrašljivi zagovornik hrvatske pravice; poleg njega ploviti dramatik hrvatski, g. profesor dr. Franjo pl. Marković, goreč čestilec Vraza; velezaslužni in učeni stavec g. Bogoljub Šulek; neutrudljivi tajnik „Matice Hrvatske“ g. Ivan Kostrenčič; sloveči pesnik in romanopisec g. Avgust Šenoa, urednik „Viencu“; dalje g. Smičiklas, g. Lopašić, vseučilišni profesor g. Petračić, zastopaik sv. Jeronimskega društva, g. Rubetić; slavnoznani skladatelj hrvatski g. Eisenhut; tamo zopet svečenik in dalmatinski pesnik g. S. Buzzolice in pesnik Fra Ivan Despot iz Zadra; dalje g. dr. Fon, starosta zagrebškega „Sokola“, g. dr. Gorički iz Siska, načelnik vatrogasnega društva; ondi g. Anton Bezenšek, naš neumorni pospeševatelj jugoslovanske ste-

naših prizadevanj, nego ona naj bode most, čez kateri hodeč dosežemo svoj cilj. Kot socialistu mi je republika sredstvo do cilja; ko bi potem republika protivila se socialnim reformam, morali bi jo od sebe pahniti.

V pruskem deželnem zboru se je nadaljevala debata o judih. Poslanec Bachem je naglašal, da judje bolj in bolj bogate, a ne na pošten način. Dvorni pridigar Stöcker je dejal, da judovsko vprašanje se mora smatrati za socialno-gospodarsko. Ljudstva ne žali premoženje judov, nego način, kako da si je pridobivajo. — Richter je dolžil Bismarka, da on sam stoji za celo antisemitsko ali zoperjudovsko agitacijo.

Na Irskem v Ballinu je prišlo 22. t. m. do krvavega boja mej oboroženimi policaji in mej ljudstvom. Policija je hotela zapreti nekoga člana deželne irske lige, ki je zbranim kmetiskim najemnikom govoril o irske zemljiške zadevi. Policajem kmetje niso pustili govornika odpeljati v zapor. Več policajev je bilo ranjenih, ki so ljudstvo napadli s sabljami. Naposled pa so člana deželne irske lige vendar odveli v zapor. Vlada še na dalje pošilja vojakov na Irsko.

Domače stvari.

— (Ljubljanski mestni zbor) ima denes 25. nov. zvečer ob 5. zborovanje.

— (Dr. J. Bleiweisu) na čast je čitalniški pevski zbor ob predvečerju njegovega godú pod vodstvom g. Valente vtorek zapel podoknico, katere se je udeležil tudi ljubljanski „Sokol“.

— (Za Zagrebčane.) Znana tukajšnja narodna trgovska firma Souvan je darovala za zagrebške uboge 100 kocev, katere je zagrebški župan dal „društvu čovječnosti“, da jih mej uboge razdeli, zlasti mej one, ki za voljo podrtih peči ne morejo kuriti.

— (Občni zbor kranjske kmetijske družbe) vršil se je včeraj zjutraj v navzočnosti 40 udov. Za družbenega podpredsednika je bil izvoljen g. Jožef Seunig. V centralni odbor pa gg: Andrej Brus, Pet. Lasnik, dr. Poklukar, Karel Neweklovsky, Fr. Souvan, Franc Vičl, dr. Max Wurzbach, Vencel Goll in dr. Jožef Kosler. Za častna člana sta bila jednoglasno z odobravanjem izvoljena: minister kmetijstva grof Julij Falkenhayn in deželni predsednik Andrej Winkler. Za dopisujoča člana sta bila izvoljena dr. Dragotin Čeh v Petrogradu in Jožef Dumek, urednik „Gospodarskih Novin“ v Pragi. Obširneje poročilo hočemo še prinesiti.

— (Gruberjevega kanala stoletnica.) Denes je ravno sto let, kar je Gruberjev kanal ali „cesarski graben“ bil narejen, skozi katerega se Ljubljana odteka.

nografije, sedaj v Sređci, stolnici Bolgarske, dr. Popović iz Novega Sada in mnogi drugi; tu na levo mili Vrazov prijatelj, velečestiti zlatomašnik g. Muršec; prostodušni sanjalec o slovanske vzajemnosti, g. Matija Majar in neupogljivi zastopnik koroških Slovencev gosp. Andrej Einšpieler iz Celovca, blagi prijatelj Vrazu g. dr. Ferdinand Dominkuš, g. dr. Radaž, gg. prof. Majcigar, slavno znani prof. dr. Krek, prof. Žitek, in neštevila množica družih odličnjakov! Menda je še nij bilo zbrane toliko inteligencije na tako majhenem prostoru, kakor tu na Vrazovem domu! Tu so bili zastopani vsi stanovi, odlični možje vteh slojev! Tu si videl častniške sukne poleg redovniških haljin, rdeče sokolske srajce tik črnega fraka, dične poljaške čepice so se vrstile z elegantnimi cilindri! In mej to izbrano množico cvetoč venec ženskih krasotic iz Hrvat-skih in slovenskih mest! A to vse pomešano

— (Povodenj.) Dva dni je bilo zdaj vedro in solčno, zato se voda hitro odteka in je upati, da bodo uže denes in jutri preplavljeni na ljubljanskem močvirju rešeni.

— (Študentovske štipendije.) Včerajšnji uradni list „Laib. Ztg.“ razpisuje 40 študentovskih štipendij, ki se s početkom prvega semestra šolskega leta 1880/81 oddadé.

— (Novi koroški deželni predsednik), dvorni svetovalec g. Schmidt-Zabierow, je bil ob času ministerstva Hohentovovega predstojnik časnikarskega urada (pressbureau) na Dunaji. Torej je jasno, da je odločen konservativec. „N. Fr. Pr.“ pravi o njegovem imenovanju, da je z njim ustrezno večkrat (tudi od nas) izrečenej želji, da pride tudi na Koroško na čelo deželne vlade pristaš grofa Taaffeja.

— (V Komnu na Krasu) so rodoljubi osnovali čitalnico, kakor se nam od tam piše: Za predsednika je voljen gospod dr. Kavčič, c. kr. notar; za tajnika g. Anton Leban, nadučitelj in za blagajnika g. And. Ferfolja, prvi kaplan. Za zdaj si naroči čitalnica sledeče liste: „Slovenski Narod“, „Soča“, „Edinost“, „Novice“, „Ljubljanski Zvon“, „Politik“, „Kikiriki“, „Cittadino“. Gospod kaplan Ferfolja bode prostovoljno dajal čitalnici „Ueber Land und Meer“, a gospod Anton Leban pa „Vrtec“, „Popotnika“ in „Učiteljskega Tovariša“.

— (Slovanska čitalnica v Trstu) naredi v soboto dné 27. novembra koncert s programom: 1. Pedrotti. — Sinfonija iz opere „Tutti in maschera“, za dva glasovira, igrajo gospodičine: E. Popovič, A. Engelhardt, S. in F. Schilbach. 2. Umlauf. — „Pozdravljam te“, igra na citre gospod V. Vavpotič. 3. Rosseti. — „I Foletti“, igrati na glasoviru gospodičini E. Popovič in A. Engelhardt. 4. Hajdrih. — „Vodniku v spomin“, čveterospev, pojó tržaški čveteropevci. 5. Kelterer in Hermann. — Fantazija iz „Rigoletto“, za glasovir in gosli. Igra gospodičina E. Engelhardt in gospod G. Dragatin. 6. Vavpotič. — „Njej z ljubezni“, igra na citre gospod V. Vavpotič. 7. Fumagali. — „Fantazija“, igrati na glasoviru gospodičini S. F. Schilbach. — Začne se ob 9. uri zvečer. — Za tombolo dné 11. decembra naj blagovole gg. člani darove podeliti. Čist dohodek je namenjen za nakup jednega glasovirja.

— (Slovensko literarno društvo na Dunaji) je imelo v sredo dné 24. nov. v restavraciji „zur hl. Dreifaltigkeit“ (III., Ungargasse 27) svoj 3. redni zbor. Na vrsti: Berilo: „Ecce homo!“ — novela, spisal g. Danilo Majaron. Predlogi in interpelacije.

mej svečano oblečenem selskim ljudstvom, — kolik diven in slikovit prizor! — In ko se je vsa ta množica gostov ustavila pred olepšano hišo, ko so zavihrale pisanobojne zastave raznih društev in deputacij, ko je zasvirala godba in zaorila iz stoterih grl hrvatskih in slovenskih pevcev majestozna Vrazova kantata, a vmes so pokali možnarji — zaigrale so v tisočeri in tisočeri očeh svitile solze ginjenja in srčnega vznešenja! Bil je to silno krasen in veličasten trenotek! Toliko tisoč in tisoč ljudij iz vseh stranij jugoslovanske zemlje, Hrvatje in Slovenci, Srbi in Dalmatinci, in vse prošnja jedno in isto sveto čuvstvo, vse združuje jedna ideja, vzvišena ideja jugoslovanske vzajemnosti, vsem sveti jeden jedini smoter — skupno delovanje na zjedinjenje vseh Jugoslovanov!

(Dalje prih.)

— (Slovenske pridige na Dunaji.) Z Dunaja se nam piše: Več nedelj sem so v tukajšnji jezuitski ali univerzitatni cerkvi slovenske pridige — našim vojakom Kuhnovcem in drugim dunajskim Slovincem, če hoté poslušati. No, sedaj pa Slovanstvo res nij prazen strah in prav je imel stari renegat Dežman, da je pred tednom sè svojim najetimi prišel sem — nemštvo rešiti! Vedite, da sem duševno polomljenega grablježa na mostu čez smrdljivo Dunajščico srečal.

— (O požaru v Danjah), katerega smo kratko uze omenili, poroča nam naš dopisnik iz Železnikov: Dne 13. t. m. o polunoci vnelo se je v Spodnjih Danjah pri Sorici poslopje Primoža Talarja. Ogenj se je tako hitro razširil, da je v četrť ure stalo devet hišnih in ravno toliko gospodarskih poslopij v plamenu. Vročina je bila takšna, da so se pri nekaterih poslopih tudi zidovi podrli ter se kamen v apno spremenil. Ker so ljudje vsi spali in vsled tega po požaru iznenadeni bili, nij bilo mogoče niti najmanjšega rešiti. — Zavarovani so bili samo trije pogorelci, in sicer: dva pri banki „Slaviji“, jeden pa pri „Riunione Adriatica“.

— (Iz uboštva morilec.) Dne 8. t. m. je gostač Franc Maško iz Razgonice v ptujskem okraju umoril svojo ženo. Sodniji se je takoj sam oglasil in svoj zločin tako-le opisal: Štirinajst dnij nij imel uže nikjer prenočišča. Mej tem je njegova žena porodila dete, ki je petnajst dnij staro umrlo. Istega dné, ko je dete umrlo, je prišla tudi njegova žena iz bolnice. Štirinajst dnij je ž njo stanoval v nekeji lopí in spal na stelji. Žena, ki je bila iz bolnice odpuščena nezdravljena, je še hušje zbolela. Ko ju je pa lastnik lope še od tod pognal, lotilo se ga je obupavanje. Videl je svojo ženo bolno pred soboj ležečo, a pomagati jej nij mogel. Poklekne, izmoli očenas, prime za sekuro ter ž njo dvakrat udari svojo ženo po glavi. Ker pa še nij umrla in se je mučila v zadnjih vzdihih, prereže jej še vrat. Umil se je potem in šel k sodniji. Dejal je, da je bil za delo prestar, premlad pa, da bi beračil.

Zahvala.

Vzajemno zavarovalna banka „Slavija“ darovala je tudi letos logaške prostovoljne požarne straži 20 gld. v podporo. Za ta znameniti dar izreka podpisani odbor slavne zavarovalnice najtoplejšo zahvalo. Dolenji Logatec, dné 23. novembra 1880. (596) Odbor logaške prostov. požarne straže.

500 gld.

plačam onemu, kateri bi potem, kadar je rabil

Kothe-jevo zobno vodo,

à flaçon 35 kr., čutil še kedaj zobne bolečine ali da bi mu iz ust dišalo.

Joh. George Kothe, dvorni Lieferant na Dunaji, L. Tiefer Graben 37, I. (585—1) V Ljubljani: lekarnar g. Trnkóczy.

„Die Schreckenstage Agram's.“

Natančna poročila o potresu v Zagrebu dné 9. novembra in naslednjih dneh. Oblika knjige, 8°, prodaje administracija „Agramer Zeitung“ v Zagrebu. 100 iztisov gld. 18.—, jeden iztis 25 kr. franko. (594—1)

Pohištvo na prodaj.

V Račeku v vasi sta na prodaj dve hiši. Obe sta pokriti z opeko ter ima jedna zdolaj štiri sobe, zgoraj pa tri; ta hiša ima: dva vrta, jeden saden vrt, drug za zelenjad; dve njivi za 8 mernikov setve in dva dela gozda. Druga hiša ima zdolaj dve sobi in klet, zgoraj dve sobi in kuhinjo z železnim ognjiščem, dve še ne izdelani sobi; zraven hlev za šestero glav živine. Polovica kupnine bi se imela takoj plačati, a za drugo polovico bi se čakalo osem let in obresti bi se vsako leto od te polovice plačevale. Naslov: Anton Udovč na Račeku. (595—1)

Umrli so v Ljubljani:

17. novembra: Jakob Juvan, hišni posestnik, 80 let, sv. Petra cesta št. 51, vsled vnetja pljuč. — Marija Valentinčič, kajzarja hči, 5 1/2 leta, Ilovca št. 34.

V deželnej bolnici:

16. novembra: Jaklič Miha, delavec, 45 let.

Dunajska borza 24. novembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	72	25	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	73	25	"
Zlata rente . . .	87	05	"
1860 drž. posojilo . . .	131	25	"

Akcije narodne banke . . .	819	"	—
Kreditne akcije . . .	286	"	—
London . . .	117	"	50
Srebro . . .	—	"	—
Napol . . .	9	"	36
C. kr. cekini . . .	5	"	59
Državne marke . . .	58	"	05

Smrti.
21. novembra:
Pri Slonu: Treuman iz Dunaja.
— Potočnik iz Ptuja. — Tomšič iz
Ilirske Bistrice.

Pri Malčič: Retzer iz Dunaja. —
Schnabl iz Gradca. — Albrecht iz Ma-
r. bora. — Puschner iz Dunaja.
Pri avstrijskem cesarji: Dolinar
iz Trate. — Barhija iz Reke.

**Henri Nestle-jeva
otročja redilna moka.**

Veliki častni diplom.

Zlate medalje od različnih razstav. Tvorliško Najpopolnejši živež dojenčkom in slabotnim otrokom. Veliko atestov prvih zdrav. avtoritet. znamenje.

Osrednja zaloga za Dunaj, I., Naglergasse I.

V Ljubljani v lekarnah Vilh. Mayr, G. Piccoli, J. Swoboda in Jul. Trnkoczy, ter v vseh lekarnah cele dežele.

Svarilo.

Samo prava, če imajo pokrovčki škat-
litje poleg stoječo registro-
vano varstveno znamenje.

NB. Pri nepravih škatlicah ne nahaja se
na etiketki pokrovčka rokopolis central-depo-
sitira F. Berlyak-a. (561-5)

**Najboljše in najuplívnejše
Norveško**

pomuhljevo olje iz kitovih jeter

zoper škroflje, krvico, pljučnico, kašelj itd. itd.,
v sklenicah à 60 kr.,

združeno z železnim jodirom

posebno dobro za one, ki imajo premalo krvi ali ki
si imajo kri čistiti

v sklenicah à 1 gld.
prodaje

G. PICCOLI,

lekar „k angelu“

(490-7) na dunajskeji cesti v Ljubljani.

(584-4)

Naznanilo.

V Ljubljani, h6tel „pri slonu“ na dunajskeji cesti št. 2, v prvem nadstropji v dvorani
prodajalo se bode skozi ves teden zdanjega letnega semnja zdolej navedeno blago iz najugodnejše konkurne mase tekstilnih (tkanih) izdelkov. Res
čudovito nizke cene prekose vsako uže bivše

razprodajanje.

Koliko časa se bode prodajalo, to je odvisno od tega — kar se ob sebi razume — koliko časa je kaj blaga. — Zato se ob sebi priporoča hitro nakupavanje.

KASTNER & OEHLER

V Ljubljani
ob semnji „pri Slonu“ na dunajskeji
cesti št. 2 v I. nadstropji v dvorani.

Na Dunaji:
VI. Mariahilferstrasse 97.

V Pragi:
Obstgasse 9.

V Brnu:
Rennergasse 11.

V Budapešti:
K6nigsgasse 19.

Izpisek iz cenika.

	78 ctm.	1 met.		78 ctm.	1 met.		78 ctm.	1 met.
1000 kom. najnovej. bareša in Mo- zambique . . .	gl. —12	gl. —15 1/2	Mrežast zdravstven spodnji život- nik za gospe in gospode . . .	—85	—95	Namizna pregrinjala od najlepš. damastkroja . . .	—	—58
1000 kom. blaga za spalne suknje . . .	—13	—17	Merino-životniki za gospe i gospode . . .	—75	—90	Kravate za dečke . . .	—	—5
2500 „ chifona . . .	—12	—15 1/2	Spodnji životniki, svilen finiš . . .	1.10	1.40	„ „ gospode z vratnim trakom . . .	—	—12
1000 „ blaga za obleke . . .	—16	—20 1/2	„ „ in hlače s pod- šivom od kožuhoine . . .	1.20	1.40	Navit cvirn bel ali črn 1 kom. . .	—	—2
5000 „ trakov . . .	—	—2	Širting siv in črn . . .	—12	—15 1/2	Hlačne prekoramice, trajne . . .	—	—24
8000 „ čipk ali špic . . .	—2	—2 1/2	Moll, cel komad . . .	1.20	—	Rute ovijače za zimo 3/4 velike . . .	—	—98
500 „ baržunastih trakov . . .	—2	—2 1/2	Atlas, črn, prima kvalitet . . .	—65	—83	Shawl „ otroke „ Himalaja 3/4 . . .	—	—2.95
Blago za obleko 3/4 široko, platnen dessinee elegantnih boj na izber . . .	—14	—18	Kotenina, perivna, velika izber, izvrstne kakovosti . . .	—16	—21	Jute tkanina za hišno opravo in okenske draperije . . .	—28	—36
Flanela za obleko in srajce . . .	—22	—28	Cela obleka od kretona, najboljša tkanina . . .	1.95	—	Svilen trak, nobl. 5 prstov širok . . .	—24	—31
Orlean gladek in vtisnen, črn ali pisan . . .	—18	—23	Brisače od surovega platna . . .	—12	—15 1/2	„ „ pis. serge 5 prst. šir. . .	—12	—15 1/2
Jesenska tkanina, rips, vsake barve . . .	—22	—28	„ „ obeljene . . .	—18	—23	Gradel, krasen damastni vzorec . . .	—22	—28
Matlasse, teške kvaliteti . . .	—26	—33 1/2	Platno 3/4 široko . . .	—15	—20	Riši . . .	—3	—4
Diagonal, za vsako saisono . . .	—13	—17	Gumbi za srajce, dober cvirn . . .	—3	—	Pregrinjala na oknih, najnovejše, da se dobro čistiti . . .	—19	—25
Tafset, črn in pisan . . .	—88	1.15	Žepne rute z robom . . .	—5	—	Ženski životniki, primerna oblika . . .	—48	—
Terno, double, teške kvaliteti . . .	—65	—83	„ „ obrobijene . . .	—6	—	Modni trak, najnovejše . . .	—8	—10
Pasci (porte) za obleko, teške kval. . .	—	—1	Ovratniki za gospode, trigubni, kroj lep . . .	—10	—	Kvaste za pregrinjala . . .	—10	—
Volna za pletenje, bela, cel zavitek . . .	—	—55	Sukno za žensko obleko . . .	—95	1.26	Italia-clott, izvrstno . . .	—10	—13
Ovratniki za ženske, trojni s sedlom . . .	—16	—21	„ „ mosko . . .	—95	1.26	Kašmir-rute, črne z dolgimi fran- žami od svile . . .	2.35	—
Razne barve blago za telovadno obleko . . .	—16	—21	Trigubni manšeti za oboji spol . . .	—20	—	Ženska spodnja oblačila, surovo platno, odičena . . .	1.30	—
Cachenez za gospode . . .	—	—28	Volent-čipke, 6 prstov široke . . .	—10	—13	Preproga, trajna . . .	—20	—26
Baržunast trak 2 prsta širok . . .	—3	—4	Perivne čipke, 2 prsta široke . . .	gl. —2	—2 1/2	Cretone, naj lepša tkanina mille fleures . . .	—22	—28
Servijete h kavi . . .	—	—8	Štruks tkanina . . .	—17	—22	Pliš: odeja od svile . . .	2.95	—
Otročje nogovice, zelika izber, par . . .	—	—7	Ženske srajce s čipkami . . .	—	—85	Barband barvan . . .	—13	—17
Karir. posteljna oprava, canefass . . .	—16	—21	„ „ bog. vezlj. . .	—	—1.20	Ženske kravate novost . . .	—10	—
Oxford, največja izber . . .	—13	—17	Rute od led. volne . . .	—25	—	Orjaško platno izvrstno . . .	—12	—15 1/2
Dežniki z 8. deli . . .	—	—88	Rouge Cotton stalne b rve . . .	—16	—21	Gradel za pohišje 3/4 šir. najl. dess. . .	—28	—36
Tarlatan za plesno toaleta . . .	—	—7	Franže, 3 prste široke . . .	—3	—4	Rips za pohišje, garnit., fin. kval. . .	—75	—96
Surovo platno za ženska oblačila . . .	—20	—26	Organtin 3/4 širok . . .	—4	—5	Posteljna odeja prešivana, rouge in Kašmir . . .	2.20	3.50
Garniture za kavo z dam. servijet. . .	—	2.63	Mousselin 3/4 širok . . .	—10	—13	Natičaji zoper potenje nog . . .	—9	—
Cloth. dežniki se sprožilnikom . . .	—	1.30	Dvogubni barhant, kalmuk, gladak ali vtisnen . . .	—18	—23	Moirre ženska spodnja oblačila . . .	1.60	—
„ „ od svile . . .	—	3.—	Rute za prah, platnene . . .	—	—15	Volna za pletenje v klopčičih . . .	—6	—7
Srajce za „gospode, Oxford . . .	—	—58	Nanking 3/4 kompakten . . .	—15	—20	Odeja za posteljo in mizna pre- grinjala i lepi gobelin-obrazci . . .	2.20	2.90
„ „ bel chiff., gilet-prsi . . .	—	—95	Porte za obrobijanje, Alpacca i cel komad . . .	—	—15			
„ „ z vezljanimi prsi . . .	—	1.30	Spodnja ženska oblačila, kostum . . .	—	1.70			
Flanelaste srajce se svilo na prsih obrobijene . . .	—	1.30						
Životniki podsrajčni za gosp. struks . . .	—	—58						
Spodnje hlače za gosp. . .	—	—68						

Razen tega je pa tudi še velika izber **najnovejših rečij za zimo:** posebno je velika zaloga suknja, pregrinjalov in svilenega blaga. Ta prilika je posebno
ugodna za nakupovanje bale in božičnih ter novoletnih daril, kajti cela zaloga blaga, obsezajoča modno, manufakturno, svileno, sukneno blago in razne vrste
špic, ima se v kratko odmerjenem času popolnem razprodati. Zato je tudi cena odložena **smešno nizka.**

Prodaja se v Ljubljani v h6telu „pri Slonu“ na dunajskeji cesti št. 2 v prvem nadstropji v dvorani.

Izdatelj in urednik Makso Armic.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.